

Cam Palamut

Yavuz DEMİRKIRAN

Cam Palamut

Yavuz DEMİRKİRAN

Ormanın kalbinde, güneş ışınlarının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Nina adında meraklı bir sincap yaşırdı. Sıcak kıvılcıkturuncu tüyleri, kocaman yuvarlak koyu kahverengi gözleri ve kabarık kıvrık bir kuyruğu vardı. Her sabah sarı çizgili kırmızı örgü atkısını takar, minik kahverengi çantasını omzuna asardı. Bugün palamut toplamaya gidiyordu.

Nina dallar boyunca seğirterek ilerledi, minik siyah burnu seğiriyordu. Çam kokusunu ve patilerinin altındaki yumuşak yosunun hissini çok severdi. Devrilmiş bir kütüğün üzerinden atlarken, bir güneş ışığı lekesinde bir şey parladı. Bu bir çiy damlası değildi. Bir buz parçası da değildi. Bu, berrak ve parlak, minik bir fener gibi ışıldayan bir cam palamuttu.

Nina cam palamutu nazikçe aldı. İçinde harika bir manzara gördü: küçük ağaçları, kıvrılarak akan nehirleri ve minik hayvanları olan küçük bir orman! Narin boynuzlu minik geyikler, minicik tavşanlar ve parlak düğme gibi gözleri olan kuşlar ortalıkta dolaşıyordu. Bu, patisinden büyük olmayan koca bir dünyaydı. Nefesi kesildi. "Aman Tanrım," diye fısıldadı, "minik bir orman!"

Nina bakarken, palamutun içinde minik bir yaratık kanat çırparak yukarı uçtu. Yaklaşık üç santimetre boyundaydı; soluk yeşil parlayan teni, yaprak şeklinde kulakları ve ışıldayan kanatları vardı. Başında palamut kabuğundan bir şapka, elinde ucu parlayan ince bir dal asa tutuyordu. "Merhaba," dedi yaratık utangaçça. "Ben Pip, bu minyatür ormanın koruyucusu. Lütfen, yardımına ihtiyacımız var."

"Güneş ışığı azalıyor," diye açıkladı Pip, kocaman kehribar gözleri endişeliydi. "Işık olmadan küçük dünyamız kararacak ve yok olacak. Ama palamutu kendi başımıza taşıyamayız. Bizim için çok ağır. Sen büyük ve güçlüsün. Bizi daha aydınlık bir yere taşıyabilir misin?" Nina minik ağaçlara ve hayvanlara baktı. Çok küçük ve narindiler. Başını salladı. "Size yardım edeceğim," dedi.

Pip gülümsedi ve kanatları ışıldadı. "Teşekkürler, Nina! Ama dikkatli olmalısın. Cam palamut narin, biz de kolayca korkarız. Yavaş hareket et ve bizi sarsma." Nina başını salladı. Palamutu dikkatlice çantasına yerleştirdi, etrafını yumuşak yapraklarla doldurdu. Sonra kabarık kuyruğu sallanarak, kırmızı atkısı yeşilliklerin arasında parlayarak ormanda yola koyuldu.

Orman gölgelerle doluydu ve Nina en parlak güneş ışığını bulmalıydı. Ormanın kenarındaki yaşlı meşe ağacını hatırladı. Çok yaşlı ve bilgeydi; gövdesinde derinlere yerleşmiş sevecen gözleri, yosun yeşili yapraklardan bir sakalı vardı. Nina palamutu sıkıca tutarak ona koştu. "Yaşlı Meşe," diye seslendi, "güneş ışığı en parlak nereye düşer?"

Yaşlı meşe gözlerini yavaşça açtı. "Küçük sincap," diye gürledi, "en parlak güneş ışığı derenin ötesindeki tepeye düşer; orada ağaçlar aralanır ve gökyüzü genişir. Ama yol kolay değil. Dereyi geçmeli ve tepeye tırmanmalısın. Dikkatli ol, çünkü cam palamut rahatsız edilmemeli." Nina ona teşekkür etti ve heyecanla endişe arasında hızla çarpan kalbiyle yola koyuldu.

Nina dereye vardığında, basamak taşlarının birbirinden çok uzak olduğunu gördü. Su hızla akıyor ve köpürüyordu. Palamut çantasındayken onu sarsmadan atlayamazdı. Bu yüzden sağlam bir yaprak buldu ve palamutu üzerine koydu, sonra yaprağı nazikçe suyun karşısına çekti. İçeride Pip ve minik hayvanlar sıkıca tutundular, gözleri korkuyla kocaman açılmıştı.

Karşı tarafta Nina palamutu aldı ve küçük dünyayı kontrol etti. Minik ağaçlar eğilmişti ve hayvanlar yorgun görünüyordu. "Acele et, Nina," dedi Pip usulca. "Işık hızla azalıyor." Nina cesaret edebildiği kadar hızlı tepeye tırmandı, ama yol dik ve kayalıktı. Dikkatli adımlar attı, çantası yanına hafifçe vuruyordu.

Tepenin yarısında Nina gevşek bir taşta kaydı. Tökezledi ve palamut çantasından yuvarlandı! Nina nefesi kesilerek ona uzandı, ama çok geçti. Palamut yamaçtan aşağı yuvarlandı ve yumuşak bir yosun parçasının üzerinde durdu. Nina kalbi küt küt atarak aşağı koştu. "İyi misiniz?" diye seslendi Pip'e ve minik hayvanlara.

Palamutun içinde minik orman sarsılmıştı ama kırılmamıştı. Pip minik geyiklere ayağa kalkmaları için yardım etti, tavşanlar tüylerini silkeledi. "Güvendeyiz," dedi Pip, sesi titrese de. "Ama ışık neredeyse bitti." Nina palamutu nazıkçe aldı ve göğsüne bastırdı. "Sizin yok olmanıza izin vermeyeceğim," diye söz verdi. Yeni bir kararlılıkla tepeye yeniden tırmandı.

Sonunda Nina tepenin zirvesine ulařtı. Aęaęlar aralandı ve geniş bir altın güneř ıřığı lekesi çimenlerin üzerine döküldü. Nina cam palamutu ıřığın tam ortasına yerleřtirdi. Güneř ıřınları camı ısıttı ve içerde minik orman parlamaya bařladı. Küçük aęaęlar yapraklarını kaldırdı ve minik hayvanlar sevinęle dans etti. Pip'in kanatları ısıldadı. "Bařardın, Nina!"

O günden sonra Nina cam palamutu her gün ziyaret etti. Yanına oturur, minik ormanın gelişmesini izlerdi. Küçük geyikler güçlendi, tavşanlar oynadı ve kuşlar tatlı tatlı şarkı söyledi. Pip cama uçar ve el sallardı. "Teşekkürler, Nina," derdi. "Dünyamızı korudun." Nina gülümser ve kırmızı atkısına dokunur, yardım ettiği için mutlu olurdu.

Bir gün Yaşlı Meşe Nina'ya seslendi. "Büyük cesaret ve özen gösterdin," dedi. "Büyük ya da küçük her canlı dünya sevgimizi ve korumamızı hak eder. Bunu kanıtladın, küçük sincap." Nina gurur duydu. En küçük canlıların bile bir dosta ihtiyacı olduğunu biliyordu. Cam palamuta ve minik sakinlerine her zaman göz kulak olacağına söz verdi.

Ve böylece cam palamut güneşli tepede kaldı; Nina tarafından korundu, Yaşlı Meşe tarafından gözetildi. İçindeki minik orman aydınlık ve mutlu büyüdü, harikalar diyarı bir gizli dünya oldu. Nina sık sık Pip'i ve minik hayvanları düşündü ve iyilik ile cesaretin, bir patiden büyük olmayan bir dünya için bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu.